«SIMBIOZA LUI JUVENAL» sau un serial fără sfîrșit

OPT PE TRICOU, ZECE ÎN CATALOG...

Colocviu ad-hoc, pe un colț de teren la Parcul copilului, într-un trio de ingineri, un trio — el însuși — cu putere de simbol, vorbind, o dată mai mult, despre generosul legămînt al rugbyului față de principiul lui Juvenal : **Viorel Moraru**, antrenor emerit, **Radu Demian** și **Alexandru Pop**, maeștri emeriți ai sportului. „Furăm" cu ecoada ochiului la alergarea echipelor a juniorilor Griviței Roșii, comandată nu de antrenor, ci de unul dintre ei, pentru că așa se obișnuiește adesea la rugby, căpitanul să conducă nu numai în joc, ci să aibă sarcini și dincolo de cele 80 de minute ale încleștării (și nu putem uita aici, pentru că a venit vorba, de uimirea antrenorului de fotbal Ion Motroc cînd a văzut așa ceva, cu un an în urmă, pentru prima oară). Vorbim despre talent și disciplină riscă să rămînă în sfera teoriei. Radu Demian simte „pericolul" : **dacă vrei talent, cultivă-l la pustiul cărui conduce începătorul** ! Viorel Moraru surîde, cu o undă de mulțumire nedisimulată, dar nu scoate o vorbă, își face de lucru, lovind un balon imaginar, așa, ca „pe vremuri". Căpitanul de echipă își vede de treabă. Are un spațiu de 1,90. **Arată bine, nu-i așa ?**, întreabă, cu un zîmbet, Alexandru Pop. **Are o osatură formidabilă ! Dar nu asta e esențialul. Pușitul m-a pus jos, acum doi ani, cînd a venit — la numai 14 ani — în pregătire cu prima echipă. Are un gest de pasă, o intuiție pe care numai Viorel Moraru a avut-o, pe care au încercat s-o imite mulți (și eu...), fără reușită. Ce mai, e făcut pentru rugby...**

...Colocviul ad-hoc se termină — nu din simplă coincidență — odată cu antrenamentul. Căpitanul de echipă schimbă tricoul cu uniforma de elev. Cum de ai ales — întrebăm — tocmai un liceu (Gheorghe Lazăr) cu profil de matematică-fizică ? **Pentru mine matematica, fizica și rugbyul sînt... materiile cele mai dragi. Pentru că se leagă. Balonul oval îți cere — pentru a-l stăpîni și tu pe el, nefiind suficient numai raportul invers, al simplei pasiuni — să fii foarte exact. Rugbyul este o ecuație cu multe posibilități de rezolvare (de aici și poezia lui) al unei singure... cunoscute : ÎNCERCAREA, țelul suprem al luptei dintre buturi. Am înțeles aceasta mai de mult, înainte de a-mi alege drumul. Vedeți, eu vin la rugby de la... 7 ani. La 9 ani mi-am spus că pot intrăzni să-mi măsor puterile, și antrenorul de azi al Rapidului, Ion Teodorescu** (și el inginer, și încă dintre cei mai respectați la marea întreprindere Grivița Roșie — nota noastră) **mi-a fost primul dascăl. La rugby „bați" așadar, către...** note mari. Să fie la fel și la matematică, fizică sau la celelalte materii din catalogul clasei a X-a ? **Încere să merg și anul acesta — cel puțin spre media 9,67. Cît mai aproape de zece...**

Zece, adică absolut, în limbajul convențional al școlii. Vis de absolut, la carte și la rugby, un vis firesc pentru **Octavian Moraru.** Firesc, dacă vreți, și pentru că e vorba de **Balonul oval îți cere — pentru a-l stăpîni și tu pe el, nefiind suficient numai raportul invers, al simplei pasiuni — să fii foarte exact. Rugbyul este o ecuație cu multe posibilități de rezolvare (de aici și poezia lui) al** fel de „pom cu rămurele", invitînd sportivii să sară. Echipa de volei fete Chimia Tr. Măgurele nu a reușit această **„performanță"**, din care cauză nu a jucat cinci etape în campionatul Diviziei B. Abia după a „treia încercare", după al treilea drum la București a putut lua normele impuse de federație. **Selecție !...**

Și lecție !... În timp ce antrenorul **Marin Ruță** își felicita **„chimistele"** pentru reușită, în sala aproape goală a intrat o tînără. S-a uitat la „pom", a sărit în joacă și a pus la loc toate „rămurelele" deranjate. „Jucătoare ?" „Nu, vizitatoare !..."

Vasile TOFAN

CONTINUA CĂUTARE..:

La prima vedere un antrenament obișnuit. A avut, însă, un ritm, intensitate aparte. **S-a muncit dens,** fără respiro. Adolescenții s-au mișcat bine, au început deja să semene a baschetbaliști. La fluierul **dinamovistei,** antrenorul **Teodor Giurculescu „sculptează"** viitorii baschetbaliști. E plăcut să lucrezi în plin. Și ce simplu pare... „Pare" pentru că acest antrenament, în... aparență obișnuit, a început cu multă vreme înainte. Cu un an, cu doi... Antrenorul Giurculescu spune : **„Ritmul și intensitatea se realizează numai cu copii talentați".** Trebuie adăugat : pe care trebuie, însă, să-i cauți mult. Și, descoperi, să nu-i găsești ! Nu apare careva în fața ochilor...

„Pe unul l-am găsit la Institutul de endocrinologie, la doctorul Paul Săvescu, cu care sînt prieten. Pe altul, la o prea înalt, pe Elena Ene, la vreo 1,84 sau la 1,90 metri, și vreo 14 ani nu mai creașcă. Acum este în lotul național de juniori : Daniel Antochi". Sau : „Pe Victor David, acum la Dinamo și în lotul **național de seniori, l-am întîlnit într-o școală generală, undeva pe la marginea Bucureștiului. A venit apoi cu părinții la antrenament, singur nu ar fi făcut-o".** Sau : „Pentru alții, la cluburi, e mai greu de ajuns la departe. La Galați, de pildă, ca să-i iau de acolo, pe Titu Becea, de 2,06 metri, care joacă acum în Divizia națională a juniorilor". Sau : „Nimeni nu i-ar fi dat vreo șansă de a ajunge baschetbalist lui Gheorghe Dumitru, acum în... lotul de selecție, pentru ca, paralel cu învățătura să se poată dedica și performanței. De pregătirea lor se ocupă atît antrenorul **Ion Stănescu** (cel datorită căruia se poate vorbi de performanță în orașul de la Tîrgoviște), cît și instructorul **Sorin Erlic.** Munca de selecție, ca și îndrumarea din punct de vedere metodologic a viitorilor performeri este asigurată de o fostă jucătoare de tenis, absolventă a **I.E.F.S., profesoara Adriana Caraiosifoglu.** Ea are posibilitatea de a recruta elemente de la mai multe școli generale din municipiu, dar îndeosebi de la Școala generală nr. 6 unde, de asemenea, funcționează clase de tenis. În privința selecției de la clasele mici, Adriana Caraiosifoglu ar trebui mai mult ajutată de Inspectoratul școlar, întrucît unii dintre colegii ei, profesori de educație fizică, întîrzie să-i dea o mînă de ajutor în munca de recrutare a viitorilor performeri. Iată numai cîteva din cele mai bune selecționați pentru tenis : **Horia Șeicărescu, Florin Ristache, Florin Șeu** (anul I), **Liliana Iliescu, Nicolae Stanciu, Octavian Ionescu, Marcela Bănescu** (anul III), **Viorica Iliescu, Răzvan Costache, Gilda Moldoveanu** (de la școlile generale).

După cum aflăm de la antrenorul federal **Alexe Bardan** — la Tîrgoviște va începe construirea unei săli de tenis cu 3 terenuri. Aceasta va însemna o „premieră absolută" și nu ne îndoim că tehnicienii din Tîrgoviște, ca și organele sportive vor face eforturile necesare pentru a se ridica la înălțimea cerințelor acestei prețioase acțiuni de promovare a tenisului.

Ion GAVRILESCU

Antrenorul la locul de muncă, în „atelierul performanței"

CĂUTĂM CU ASIDUITATE TALENTE SAU NE MULȚUMIM CU CE... PICĂ ?

Am pus pe hîrtie cîteva săli, pe terenuri de sport, în dorința de a urmări munca antrenorilor, a profesorilor, care migălesc la formarea viitorilor performeri. De astă dată, în raidul nostru, ne-am propus să urmărim aspecte ale muncii de selecție. Și iată ce am aflat :

SELECȚIA ȘI LECȚIA...

Care dintre noi, mergînd pe o aleee străjuită de pomi, n-a fixat o crenguță mai izolată și, așa din amor sportiv propriu, nu și-a luat avînt spre a vedea dacă o poate ajunge cu mîna ? Dacă izbuteam și eram în grup, cei din grup — ispitiți de joc — încercau și ei. Unii reușeau, alții nu. Cei care reușeau, „evoluau" și în dreptul pomului următor. Se forma astfel o „echipă", criteriul de selecție fiind simplu, convingător.

Firește, astăzi, antrenorul are alte criterii de selecție pentru a forma o echipă. Criterii și aparate moderne, capabile să depisteze sportivul cu detentă, fără ca acesta să... sară ! Desigur, la mijloc teoretic. Nejunsurile vin — la modul practic — în momentul cînd, totuși, trebuie să sară ! Cînd, bunăoară, specialiștii voleiului nostru, analizînd evoluția slabă a divizionarelor, au constatat un lucru : cînd l-am găsit la o școală profesională, în Pantelimon, la 1,90 metri, dacă avea vreo 70 de kilograme ; acum are 2,02 metri și 90 de bază la națională". Sau : „Pe altul, Dan Scorțescu, l-am zărit la coadă, la alimentara".

Au mai fost și alții, de-a lungul vremii, fiecare cu povestea lui. O poveste de viață, în care un antrenor prinde a împlinitat cu tact, un crimpei de baschet care a rodit mai tîrziu, mult mai tîrziu. Tinerii de acum ai lui Giurculescu au și ei, fiecare, povestea lui. O poveste aparte, începută-cu un an, cu 2, cu 3 în urmă. Au, însă, comun, talentul. Pe care antrenorul Giurculescu știe să-l caute prin școli, prin provincie, pe la vreo coadă, la alimentara. În cel mai bun caz pe partea cealaltă a străzii. Atunci traversează în goană, ca să nu-l piardă pe băiatul înalt care, de cele mai multe ori, văzut de aproape, cu mingea în mînă, nu are nimic comun cu baschetul. Și căutarea continuă...

T. RADU

FLUTURAȘII DIN NOIEMBRIE

La început au fost fluturași mai mulți. În februarie, 60 de copii de 6—8 anișori, flice de cooperatori, de muncitori din comună, adică secția de gimnastică a clubului sportiv sătesc Brănești din județul Ilfov. **„Am selectat** — ne spune profesoara de educație fizică **Alexandra Petcu — vreo 50 de fetițe din care am tot ales, am tot cules...."**

Trec acum în dreptunghi, costumați în roșu și negru. În mers ridică brațele, le coboară, parcă se pregătesc de zbor. Și încep antrenamentul. Ca în basme, fluturași se transformă și în locul lor apar gimnaste pricepute. Mariana Ilie, Teodora Neagu, Iuliana Nuță, Mariana Stoian ne conving că „rotile" de pe birnă, cu aterizaje, cu „stoarse" corect executate, sînt ele, cea mai mică, Luminița Radu, are 6 ani. „Am găsit-o la grădiniță, ca și pe Elena Ene, la vreo 14 ani va mai vine însă. Ai ei cred că gimnastica o împiedică să învețe !..."

Fetele lucrează intens, bine. În neori aproape 4 ore pe zi. În mai, fiecare cooperatorilor, a macaragiului de la „23 August", a tractoriștilor, vor fi prezentate la campionatul republican, categoria a IV-a. Sînt bune de pe acum. Și antrenorii se transformă în mesagere ale gimnasticii, ținînd demonstrații în școli, la cluburi, la mai departe. La Galați, de pildă, ca să-i iau de acolo, pe Titu Becea, de 2,06 metri, care joacă acum în Divizia națională a juniorilor". Sau : „Nimeni nu i-ar fi dat vreo șansă de a ajunge baschetbalist lui Gheorghe Dumitru, acum în... lotul de se-

Modesto FERRARINI

NE-AM URMAT PĂRINȚII

(Urmare din pag. 1)

cent de 101,3 la sută — care ne permit să apreciem că planul pe 1977 va fi îndeplinit cu succes, premisă pentru pregătirea optimă a planului pe anul 1978. Acasta va fi contribuția noastră mai concretă la efortul județului — care și-a îndeplinit planul producției industriale pe primii doi ani ai cincinalului cu 34 de zile mai devreme — pe care le vom raporta Conferinței Naționale a partidului", precizează secretarul comitetului de partid pe întreprindere, **Alexandru Coroiu,** delegat la Conferință.

Ce înseamnă entuziasmul la „Unio" ? **Relația muncă — performanță** se manifestă pe teritoriul întreprinderii, marea majoritate a luptătorilor divizionari A de la C.S. Satu Mare (și a antrenorilor lor !) fiind muncitori la „Unio", începînd cu **Octavian Fejer,** cu turnător-formator, fost campion național de juniori, și terminînd cu antrenorii **Iosif Toma** și **Adalbert Zseder.** „Cum te împaci cu timpul, Octavian Fejer ?" **„Întîlnirile** cu fiecare oră ce-i este necesar, pentru că într-o zi **una-i treaba, alta-i sportul** și **alta-i activitatea obștească. Fiecare la timpu' său, nici prea tîrziu, nici prea devreme. Așa am reușit să termin cu bine școala profesională, să fac și lupte ca performer, să lucru și în comitetul U.T.C. pe întreprindere". Relația muncă-pasiune,** hrănită pe terenul fertil al întreprinderii, animă sportul de aci, propagă ideea de sport în familiile muncitorilor, sprijină sportul în municipiu. Comuniștii **Vasile Pușcaș,** inginer, șeful serviciului producție, și **Otto Betuker,** maistru, șef adjunct la secția 5 transport, își dedică o mare parte din timpul lor liber disciplinei favorite, primul ca vicepreședinte al clubului de fotbal divizionar A, Olimpia, celălalt ca președinte al secției de scrimă de la C.S. Satu Mare. **Relația muncă-organizare** se reflectă la „Unio" Satu Mare și în marea competiție „Daciada", care a reunit la nercut încheiată „Cupa de toamnă" peste 1 200 de participanți, la fotbal (22 echipe atleteliere, locul 1 sect. 3 mecanisme), popice (1 — turnătorie), handbal (1 — secția 9 utilaj complex), volei (1 — serv. transport și depozite), șah.

Așa cum planul de producție se cere îndeplinit ritmic și nu în „asalt" sportul trebuie să-și găsească locul permanent și nu pe „campanii" în viața maselor colectivității de muncă. La „Unio" Satu Mare, acestea sînt adevăruri axiomatice.

PE MICUL ECRAN

VINERI 2 DECEMBRIE, ora 21,50 (pe programul I) : Telerama sport — o selecție de reportaje filmate pe toate meridianele.

SÎMBĂTĂ 3 DECEMBRIE, ora 15,30 : „Cum pregătiți viitorii fotbaliști", reportaj-anchetă de Eugen Schäffer ; **ora 15,45** : Campionatul mondial de ciclism acrobatic și ciclobal (transmisiune de la Brno) ; **ora 16,15** : „Cupa Intervizuni" la gimnastică ritmică modernă (selecțiuni înregistrate de la Miskolc).

DUMINICĂ 4 DECEMBRIE, ora 15,5 fotbal, F.C. Bihor — Politehnica Iași (reprize a doua), transmisiune directă de la Oradea (comentator : Radu Urziceanu).

MARȚI 6 DECEMBRIE, ora 17,30 : Ecx, selecțiuni din finalele turneului internațional „Mănușa de aur", de la Belgrad.

JOI 8 DECEMBRIE, ora 18,10 : „Cupa mondială" la gimnastică ritmică modernă (selecțiuni înregistrate de la Basel).

Fotbal

Derby-ul de la Timișoara, pro și contra

Despre derbyul de la Timișoara se pot spune multe, și bune și rele. Bune din punctul de vedere al angajamentului și dorinței de joc ale combatanților, rele sub aspectul arbitrajului, al penibilei evoluții a acelor laiși spectatori dintre cei aproximativ 28.000 cîți au asistat la meci. Cum despre aceste aspecte s-a vorbit în linii mari în cronica de ieri — și, credem, se va discuta și în comisiile în drept — astăzi vom lăsa cifrele să vorbească pentru a „fotografia" exact derbyul Poli-tehnica — Dinamo. Caseta tehnică a primei reprize este net favorabilă echipei antrenată de Angelo Niculescu : 11—2 raporturi de șuturi la poartă (4—0 pe spațiul porții) ; 3—0 raporturi de cornere. Să notăm că cele două șuturi dinamoviste au trecut grimul (din min. 11) la vreo doisprezece metri de poartă, iar al doilea (în min. 40) la circa trei metri. Caseta tehnică a reprizei secunde se prezintă astfel : 8—4 raporturi șuturilor la poartă (2—3 pe spațiul porții) ; 1—6 raporturi de cornere. Această schimbare de raporturi, pe care dinamoviștii au realizat-o în ultimele 20 de minute, se explică numai sub aspect psihic, pentru că fizic „Poli" și Dinamo nu aveau probleme. Deconcentându-se prea devreme, „Poli" a tremurat în final pentru o victorie pe care o pierduse din aceleași considerente psihice la Bacău. Cutezînd prea tîrziu, campionii n-au mai reușit revenirea din partida cu Steaua.

Subita inficacitate a liderului !

4—1 cu F.C. Bihor, 4—0 cu S.C. Bacău, 4—1 cu F.C.M. Reșița, 2—0 cu F.C. Constanța, 4—2 cu **Olimpia,** 3—1 cu Politehnica Timișoara, 1—0 cu Universitatea Craiova și 2—0 cu Sportul studențesc (ca să nu mai vorbim de alte punctaje scoase în deplasare), iată rezultatele obținute de A.S.A. Tg. Mureș, liderul clasamentului, în poziție ocupată de proprii săi terenuri. Miercuri însă, la cel de al 9-lea joc acasă, stupoare ! Înfrîngere pe propriul teren în fața unei echipe, Corvinul Hunedoara, situată în zona retrogradării. Printre cauzele expeditiv este invocată oboseala, în rîndul formației gazdă a unui complex... biologic ! Îi să o amintim : **omul** trecut, Corvinul, tot la Tg. Mureș, era condus cu 2—1. Intre timp a fost efectuat un joc pe terenul Nuweiller VI. Rămasă în 10, Corvinul a reușit performanța egalării ! Meciul de miercuri se află sub aceeași zodie... Inexplicabilă este și cludate scăderea de randament a pieselor de bază, Bölöni, Hajnal, Pisiaru și Fazekas, care nu s-au ridicat nici un singur cuiva pe întreg parcursul partidei ! Nici înlocuirile pe care le-a efectuat antrenorul Ilie Balaci nu s-au dovedit inspirate. Nici Both II, intrat în locul lui Pisiaru, și nici Caniaro — care a preluat postul lui Hajnal — au au schimbat nimic din joculi șters, necorvingător, al formației mureșene.

Lo sfîrșit meciului, o parte dintre spectatori și-a manifestat vehement nemulțumirea față de comportarea echipei favorite. Au înțeles, oare, jucătorii de la A.S.A. această lecție ?

ETAPA S-A ÎNCHEIAT, COMENTARIILE CONTINUĂ

Ratarea n-a mai fost blamată...

Publicul sătmărean se află în ascensiune în clasamentul „Trofeului Petschovschi", pentru sportivitate. Paradoxul care-i greva pînă nu de mult linia de conduită constă — așa cum ne-a spus președintele clubului, Olimpia, prof. **Teodor Curpaș** — în aprostrofarea vehementă, și de cele mai multe ori nedreptată, a propriilor jucători. În dorința de a-și vedea mereu favoriții în avantaj pe tabela de marcaj, suporterii psihic sătmăreni uitau că și jucătorii au mai multă nevoie de sprijin moral în momentele grele ale partidelor, fată, bunăoară, miercuri, în partida cu F.C.M. Reșița, publicul a început complexul care-l domina la începutul fotbaliștii bucureșteni, acesta găsind că în ultimii ani Olimpia nu reușise să învingă echipa reșițeană. Și atunci, cu un rumos spirit de fair-play, detașîndu-se de necazul momentului, spectatorii nu numai că nu l-au blamat pe Both (cînd a ratat penaltyul și deschiderea scorului în min. 15, ba mai mult, au mărit frecvența și intensitatea încurajărilor : **„Hai Oli !"**. Și acest gest de fineță a transmis în teren echipei, care s-a mobilizat mai mult și a învins pe merit.

Reșița, publicul a început compleînd cu tradiționalul „Hai Oli !" și ca în ultimii ani Olimpia nu reușise să învingă echipa reșițeană. Și atunci, cu un rumos spirit de fair-play, detașîndu-se de necazul momentului, spectatorii nu numai că nu l-au blamat pe Both (cînd a ratat penaltyul și deschiderea scorului în min. 15, ba mai mult, au mărit frecventa și intensitatea încurajărilor : **„Hai Oli !"**. Și acest gest de fineță a transmis în teren echipei, care s-a mobilizat mai mult și a învins pe merit.

Răspunsul a fost categoric în defavoarea unei asemenea practici **(45 contra; 16 pentru).** Spre edificare, redăm succint cîteva opinii : **„Nu agreez cantonamentul, pentru că sînt convinsă că** de marele Pele — nume venite la intîmplare în memorie —, care, cu toții, au consumat sute sau chiar mii de ore în plus pentru a atinge măiestria fotbalistică, pentru a se face respectați și iubiți de masa milioanelor de spectatori. Facem și observația că nici antrenorii nu se preocupă să-i stimuleze pe jucători la o pregătire complementară. Se știe că, la școală, profesorii dau elevilor teme pentru acasă ca exercitii, plăcinistul exersează ore întregi în camera sa de lucru, pictorul sau graficianul fac aceeași muncă intensă cu certitudinea că într-un anume timp roadele muncii îi vor mulțumi pe ei și pe cei care se interesează de activitatea lor. Numai în fotbal este altfel... De ce ?

● **ÎNTREBAREA NR. 3 : „Cîte țigări fumați pe săptămînă ?"**

37 de fotbaliști ne-au răspuns că nu au acest obicei dăunător, ceilalți 24 încadrîndu-se între „fumători-ocazionali" și „fumători de 10—15 țigări zilnic". Fără cînd un calcul aproximativ (am vrea să credem că răspunsurile au fost cît mai apropiate de adevăr) am ajuns la rezultatul că 24 de jucători consumă nici mai mult nici mai puțin decît 1 100 țigarete pe săptămînă ! **Sondajul nostru irege semnalul de alarmă, asupra numărului mare de fumători din rîndul jucătorilor, pentru că, prin generalizare, păstrînd proporția, ar însemna că aproape jumătate dintre fotbaliștii primei divizii au acest viciu,** care se amplifică (la unii) odată cu consumul de cafele și băuturi alcoolice. Și cînd te gîndești că, uneori, țigările se aprind chiar în vestiare, înainte și după efort, în văzul antrenorilor și al medicilor !...

● **ÎNTREBAREA NR. 4 : „În timpul liber, practicați și alte sporturi ?"**

41 de răspunsuri sînt afirmative, cele mai iubite fiind tenisul de masă, tenisul de cîmp, inotul, baschetul, iar iarna — schiul și patinajul. Unii dintre subiecți au precizat că această activitate se reluează în perioadele de vacanță, ceea ce nu ar fi deloc rău dacă s-ar face cu continuitate, fapt ce ar ajuta la întreținerea tonusului muscular. **Este îngrijorător însă că 20 de fotbaliști răspund sondajului că nu practică nici un sport complementar ! Mai mult, un jucător a scris negru pe alb că, în timpul liber, joacă table și remmy ! Vrînd să facă, poate, pe hazliul, a spus în fond un mare adevăr pentru că (noi știm) la multe echipe așa se irosește timpul liber.**

● **ÎNTREBAREA NR. 5 : „Obișnuiți să participați la selecțiile și antrenamentele care au loc la centrul de copii și juniori al clubului dv. ?"**

14 răspunsuri sînt afirmative, restul de 47 — negative. Este evidentă, deci, lipsa de interes, de preocupare a fotbaliștilor de mîine, a viitorilor antrenori, de a intra mai devreme în tema probabilei profesiuni, de a se îngreuna de timpuriu stagiul de antrenorat. Ne amintim că la consfătuirile sale cu antrenorii Diviziei C, tovarășul Ion Ioniță, vicepreședinte al F.R.F., **le-a cerut acestora să-i încadreze pe jucători** — în limita timpului disponibil — **în programele centrelor de copii și juniori.** Pentru că cine altii să demonstrezze pe viu abecedarul fotbalului decît aceia care, în ochii copiilor, sînt adevărate modele ? **Am mai scris despre această pasivitate a fotbaliștilor fruntași și de aceea se impune ca federația și cluburile** — în acest moment în care se caută soluții pentru o mai mare responsabilitate a jucătorilor față de fotbal, față de culorile clubului pe care le reprezintă — **să dea dovadă de fermitate, obligînd fotbaliștii fruntași să participe la procesul de pregătire din cadrul centrelor.** Este una din căile de a crește propriile cadre, de a le oferi acestora adevăratul atestat de antrenor-pedagog legat trup și suflet de clubul care a investit în jucătorul de azi încredere și mijloace materiale.

● **ÎNTREBAREA NR. 6 : „Sînteți adepții cantonamentelor ?"**

Răspunsul a fost categoric în defavoarea unei asemenea practici **(45 contra; 16 pentru).** Spre edificare, redăm succint cîteva opinii : **„Nu agreez cantonamentul, pentru că sînt convinsă că** de marele Pele — nume venite la intîmplare în memorie —, care, cu toții, au consumat sute sau chiar mii de ore în plus pentru a atinge măiestria fotbalistică, pentru a se face respectați și iubiți de masa milioanelor de spectatori. Facem și observația că nici antrenorii nu se preocupă să-i stimuleze pe jucători la o pregătire complementară. Se știe că, la școală, profesorii dau elevilor teme pentru acasă ca exercitii, plăcinistul exersează ore întregi în camera sa de lucru, pictorul sau graficianul fac aceeași muncă intensă cu certitudinea că într-un anume timp roadele muncii îi vor mulțumi pe ei și pe cei care se interesează de activitatea lor. Numai în fotbal este altfel... De ce ?

● **ÎNTREBAREA NR. 3 : „Cîte țigări fumați pe săptămînă ?"**

37 de fotbaliști ne-au răspuns că nu au acest obicei dăunător, ceilalți 24 încadrîndu-se între „fumători-ocazionali" și „fumători de 10—15 țigări zilnic". Fără cînd un calcul aproximativ (am vrea să credem că răspunsurile au fost cît mai apropiate de adevăr) am ajuns la rezultatul că 24 de jucători consumă nici mai mult nici mai puțin decît 1 100 țigarete pe săptămînă ! **Sondajul nostru irege semnalul de alarmă, asupra numărului mare de fumători din rîndul jucătorilor, pentru că, prin generalizare, păstrînd proporția, ar însemna că aproape jumătate dintre fotbaliștii primei divizii au acest viciu,** care se amplifică (la unii) odată cu consumul de cafele și băuturi alcoolice. Și cînd te gîndești că, uneori, țigările se aprind chiar în vestiare, înainte și după efort, în văzul antrenorilor și al medicilor !...

● **ÎNTREBAREA NR. 4 : „În timpul liber, practicați și alte sporturi ?"**

41 de răspunsuri sînt afirmative, cele mai iubite fiind tenisul de masă, tenisul de cîmp, inotul, baschetul, iar iarna — schiul și patinajul. Unii dintre subiecți au precizat că această activitate se reluează în perioadele de vacanță, ceea ce nu ar fi deloc rău dacă s-ar face cu continuitate, fapt ce ar ajuta la întreținerea tonusului muscular. **Este îngrijorător însă că 20 de fotbaliști răspund sondajului că nu practică nici un sport complementar ! Mai mult, un jucător a scris negru pe alb că, în timpul liber, joacă table și remmy ! Vrînd să facă, poate, pe hazliul, a spus în fond un mare adevăr pentru că (noi știm) la multe echipe așa se irosește timpul liber.**

● **ÎNTREBAREA NR. 5 : „Obișnuiți să participați la selecțiile și antrenamentele care au loc la centrul de copii și juniori al clubului dv. ?"**

14 răspunsuri sînt afirmative, restul de 47 — negative. Este evidentă, deci, lipsa de interes, de preocupare a fotbaliștilor de mîine, a viitorilor antrenori, de a intra mai devreme în tema probabilei profesiuni, de a se îngreuna de timpuriu stagiul de antrenorat. Ne amintim că la consfătuirile sale cu antrenorii Diviziei C, tovarășul Ion Ioniță, vicepreședinte al F.R.F., **le-a cerut acestora să-i încadreze pe jucători** — în limita timpului disponibil — **în programele centrelor de copii și juniori.** Pentru că cine altii să demonstrezze pe viu abecedarul fotbalului decît aceia care, în ochii copiilor, sînt adevărate modele ? **Am mai scris despre această pasivitate a fotbaliștilor fruntași și de aceea se impune ca federația și cluburile** — în acest moment în care se caută soluții pentru o mai mare responsabilitate a jucătorilor față de fotbal, față de culorile clubului pe care le reprezintă — **să dea dovadă de fermitate, obligînd fotbaliștii fruntași să participe la procesul de pregătire din cadrul centrelor.** Este una din căile de a crește propriile cadre, de a le oferi acestora adevăratul atestat de antrenor-pedagog legat trup și suflet de clubul care a investit în jucătorul de azi încredere și mijloace materiale.

● **ÎNTREBAREA NR. 6 : „Sînteți adepții cantonamentelor ?"**

Răspunsul a fost categoric în defavoarea unei asemenea practici **(45 contra; 16 pentru).** Spre edificare, redăm succint cîteva opinii : **„Nu agreez cantonamentul, pentru că sînt convinsă că** de marele Pele — nume venite la intîmplare în memorie —, care, cu toții, au consumat sute sau chiar mii de ore în plus pentru a atinge măiestria fotbalistică, pentru a se face respectați și iubiți de masa milioanelor de spectatori. Facem și observația că nici antrenorii nu se preocupă să-i stimuleze pe jucători la o pregătire complementară. Se știe că, la școală, profesorii dau elevilor teme pentru acasă ca exercitii, plăcinistul exersează ore întregi în camera sa de lucru, pictorul sau graficianul fac aceeași muncă intensă cu certitudinea că într-un anume timp roadele muncii îi vor mulțumi pe ei și pe cei care se interesează de activitatea lor. Numai în fotbal este altfel... De ce ?

● **ÎNTREBAREA NR. 3 : „Cîte țigări fumați pe săptămînă ?"**

37 de fotbaliști ne-au răspuns că nu au acest obicei dăunător, ceilalți 24 încadrîndu-se între „fumători-ocazionali" și „fumători de 10—15 țigări zilnic". Fără cînd un calcul aproximativ (am vrea să credem că răspunsurile au fost cît mai apropiate de adevăr) am ajuns la rezultatul că 24 de jucători consumă nici mai mult nici mai puțin decît 1 100 țigarete pe săptămînă ! **Sondajul nostru irege semnalul de alarmă, asupra numărului mare de fumători din rîndul jucătorilor, pentru că, prin generalizare, păstrînd proporția, ar însemna că aproape jumătate dintre fotbaliștii primei divizii au acest viciu,** care se amplifică (la unii) odată cu consumul de cafele și băuturi alcoolice. Și cînd te gîndești că, uneori, țigările se aprind chiar în vestiare, înainte și după efort, în văzul antrenorilor și al medicilor !...

● **ÎNTREBAREA NR. 4 : „În timpul liber, practicați și alte sporturi ?"**

41 de răspunsuri sînt afirmative, cele mai iubite fiind tenisul de masă, tenisul de cîmp, inotul, baschetul, iar iarna — schiul și patinajul. Unii dintre subiecți au precizat că această activitate se reluează în perioadele de vacanță, ceea ce nu ar fi deloc rău dacă s-ar face cu

Portarul Popa *n-a putut reține balonul la centrarea lui* Vigu *și* Năstase *va înscrie din apropiere, în poarta goală, al patrulea gol al echipei* Steaua *în meciul cu* F. C. Constanța.

Foto : Dragoș NEAGU

Galeria timișoreană are nevoie de un drum la... Arad !

Cîndva, publicul timișorean cîștiga „Trofeul Petschovschi". Ceea ce, astăzi, pare de necrezut. Pentru că, următorul mieresi derbyul „Poli" — Dinamo chiar în mijlocul galeriei timișorene, de la tribuna a II-a, ne-am mă pentru adevăratii suporteri timișoreni și pentru organele sportive locale.

Pentru redresarea galeriei timișorene — mare galerie odată — cel mai bun exemplu poate fi actualul deținător al „Trofeului Petschovschi", publicul arădean. Dacă o „delegație" a galeriei timișorene s-ar fi deplasat în ultimele două etape la Arad, ar fi avut enorm de învățat. Ar fi aflat, acolo, și de o excelentă inițiativă a Comitetului județean U.T.C., care a instituit recent un trofeu transmisibil U.T.A. — F.C.M. Reșița, interzonele celor 2 000 de tineri din școlile și întreprinderile arădene a fost cîștigată de reprezentanții Liceului industrial nr. 2, cei care cucereșterii trofeul și în prima etapă. Acest frumos mijloc de educare a tinerilor susținători trebuie urmat la Timișoara, ca și în multe alte orașe din țară !

Vinovații erau în altă parte

Impotriva Jiului, Universitatea Craiova a avut o comportare submediocră. A cedat, într-o încleștare aspră, neputînd concura dirzenie și disciplina tactică (apărare strînsă, contraatacuri iuți) ale echipei vizitatoare. Deficitul de potențial fotbalistic a fost „acoperit" de o mare doză de sensibilitate (faultul, cuvinte grele, persifilări), care a atras cartonașele galbene de rigoare. Și dacă acest meci nu s-a soldat cu un bucet de pulbere, se datorește prestației foarte bune a brigăzii de arbitri și a tînărului fair-play a publicului craiovean. Cu atît mai mult surprinde poziția unora dintre conducătorii echipei Universitatea, care au organizat o adevărată bucluc, în final, la cabina arbitrilor, insoțită de poluarea sonoră „adecvată". Prompte, organele de ordine au vegheat plecarea arbitrilor. De prisos, din fericire, intrucît marele public din tribună dăduse o lecție de obiectivitate.

Clasamentele turului campionatului Diviziei C

S-au încheiat întrecerile turului campionatului Diviziei C, competiție la care participă 192 de echipe, împărțite în 12 serii. Iată clasamentele seriilor 1—6 la încheierea primei jumătăți a campionatului. Celelalte clasamente le vom publica în ziarul de mîine.

SERIA I

1.	Minerul G. H.	15	13	1	1	42- 9	27
2.	Foresta Fălt.	15	9	3	3	27-13	21
3.	Laminorul Rom.	15	9	3	3	22-16	21
4.	Metalul Răd.	15	9	0	6	38-23	18
5.	Avîntul Frasin	15	7	3	5	17-17	17
6.	Bradul Roznov	15	7	2	6	21-15	16
7.	Celatea Tg.N.	15	7	2	6	22-18	16
8.	Zimbrul Suc.	15	7	1	7	25-18	15
9.	Dorna V. Dornei	15	6	3	6	30-24	15
10.	Metalul Bot.	15	7	1	7	22-25	15
11.	A.S.A. C-lung	15	6	2	7	17-22	14
12.	Cristalul Dor.	15	5	3	7	25-21	13
13.	Siretul Bucecea	15	4	3	8	16-28	11
14.	Cimentul Bicaz	15	4	2	9	15-25	10
15.	I.T.A. P. N.	15	4	2	9	11-36	10
16.	Unirea Siret	15	1	3	11	9-31	5

SERIA A II-a

1.	Construct. Iași	15	11	2	2	45-12	24
2.	Letea Bacău	15	10	2	3	52-11	22
3.	C.S.M. Borzești	15	8	3	4	38-16	19
4.	Petrolul Main.	15	8	3	4	25-16	19
5.	Construct. Vasl.	15	8	3	4	19-17	19
6.	Energ. Gh.-Dej	15	8	2	5	25-12	18
7.	Rulmentul Bîrlad	15	8	2	5	22-17	18
8.	Min. Comănești	15	8	1	6	32-25	17
9.	Chimia Măr.	15	7	1	7	18-31	15
10.	Partizanul Bc.	15	6	1	8	26-26	13
11.	PETRO Iași	15	5	3	7	18-25	13
12.	Nicolina Iași	15	4	3	8	17-19	11
13.	Petrolist. Dărm.	15	4	2	9	12-25	10
14.	Aripa Bacău	15	4	2	9	14-38	10
15.	Oituz Tg. Ocna	15	3	3	9	10-25	9
16.	Flacăra Murg.	15	0	3	12	7-53	3

SERIA A III-a

1.